

jeg glad for, for så tegner der sig efterhånden et sådant billede her i Folketinget, at vi kan blive fri for, at detaileddet skal med. Det ville også være en urimelighed, ikke mindst i lyset af det, jeg sagde før om erhvervsministerens meddelelse om, at der ikke skal lægges administrative byrder på erhvervslivet.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg er fuldt opmærksom på, at det ikke er et spørgsmål om at forbyde salg, men efter min bedste overbevisning er det noget, som i en række tilfælde – men slet ikke i alle – vil gøre salget vanskeligere.

Vi har et eksempel med Kina. Kina bygger og igangsætter nye kraftværker i et rasende tempo, og jeg tror, det var Fynsværket, der havde et gammelt produktionsanlæg, som kunne genbruges derude. Det havde et renseanlæg, som ikke levede op til vores høje krav, men det var dog bedre end et kraftværk helt uden renseanlæg. Jeg synes ikke, vi skal forhindre et sådant salg ved at lave de regler, vi ser her, medmindre andre er enige om at lave en gensidig oplysningspligt, for så kan man sagtens få Det Konservative Folkeparti med.

Men jeg tror, vi skyder os selv i foden ved at gøre dette her med den teknologi, som måske er bedre end den, vi finder andre steder, hvor der ikke er oplysningspligt. Vi sætter den danske sælger i en dårligere situation, og det er noget, der er med til at skabe et ringere erhvervs-klima i Danmark. Men lad os få nogle eksempler på bordet med lande, der har tilsvarende ordninger, for så vil jeg gerne lære noget af det. Nu kom lovforslaget så sent, at jeg ikke har haft tid til at undersøge det.

I min ordførertale nåede jeg ikke at tale om den del af EF-direktivet. Der er noget meget positivt i at begynde at vurdere livscyklusser, det er vi helt enige i. Men jeg synes nok, der ser ud til at være en stor forskel mellem det, EF-direktivet beder om, og det, der gives mulighed for her, så i drøftelserne under udvalgsbehandlingen vil vi nøje undersøge, om kravene matcher hinanden, om de skal være skrappere i Danmark, og hvordan de skal være skrappere. Det er noget, der ligger en del mineri i, så vidt jeg kan se, men det vil vi tage os af under udvalgsarbejdet.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg agter naturligvis ikke på nuværende tidspunkt at gå ind i en diskussion for at svare ordførerne på de mange spørgsmål, for jeg skylder ordførerne at give en samlet besvarelse efterfølgende. Men jeg synes, det er interessant at kunne sige en enkelt ting om den informationsprocedure, som er foreslået her, set i relation til de erfaringer, jeg netop har indhøstet på min rejse til Kina, hvor jeg var med til at underskrive en meget spændende rammeaftale om levering af fremragende dansk teknologi på energiområdet – også fordi det eksempel har været bragt ind i billedet.

Jeg er nødt til at sige til hr. Langkilde, at hans fremstilling hviler på en total misforståelse. Den aftale, jeg sammen med Dansk Industri, De Danske Elværker og De Danske Fjernvarmeproducenter lavede med de kinesiske miljømyndigheder, går ud på at lave et referencedemonstrationsanlæg i Nordmanchuriet, der viser, hvad dansk teknologi kan præstere i retning af høj effektivitet, dvs. høj udnyttelse af kalorierne i kul, rensning af svovl og kvælstofilter – altså NOx'er – og yderligere udnyttelse af overskudsvarmen som fjernvarme. Perspektivet er selvfølgelig at vise, hvad vi formår i Danmark, og at forebygge den klimakatastrofe, som udbygningen af Kinas kraftproduktion vil medføre, hvis den sker med inferiorer anlæg.

Samtidig hermed har Fynsværket – og vistnok også et andet værk, som jeg ikke kan huske – tilbudt ikke at sælge, men at forære Kina et totalt utilfredsstillende dansk anlæg, som er nedslidt, som ikke har rensningsanlæg, og som ikke indebærer nogen ordentlig effektivitet. Det anlæg vil man forære til Kina, men ikke med henblik på at gavne Kina på nogen som helst måde, og det lægger man ikke skjul på. Man gør det udelukkende, fordi det er billigere for virksomheden at dumpe det i Kina end at komme af med det på forskriftsmæssig måde i Danmark, og dermed er man med til fuldstændig at underminere det forsøg, vi gør for at vise, hvad dansk teknologi formår, og hvor godt vi kan gøre det. Dermed forspildes hele den pædagogiske hensigt med at lave et sådant referencéværk, eller vi risikerer i hvert fald at gøre det. Hvis det lovforslag, jeg har fremsat her, allerede var blevet gennemført, ville vi have haft mulighed for at give en direkte orientering til de kinesiske myndigheder, og så kunne de selv tage stilling til, om de ville have det inferiorer anlæg eller ej. Men vi kunne ikke forhindre virksomheden i at dumpe det på det kinesiske marked.